“ဓါးသွားပေါ်က နှင်းရည်စက်”

(၁)

“မိုးလေး . . လွန်မယ်”

ကျွန်တော်၏နောက်ဖက်ဆီမှ ဝူးဝူးဝါးဝါးထွက်ပေါ်၍လာသော အော်ဟစ်သံကား နောက်ကျသွားပေပြီ။ ကျွန်တော်၏ လက်ထဲမှ ကိုင်းခုတ်ဓါးရှည်က “ချစ်ကို”၏ လည်ပင်းပေါ်သို့ စလွယ်သိုင်းကာ ကျရောက်သွားခဲ့ချေပြီ။

ဖြာကနဲထွက်သွားသော အနီရောင်သွေးတို့ကို မြင်လိုက်ရပြီးကောတွင်ကား ကျွန်တော်သည် ကိုင်းခုတ်ဓါးရိုးပေါ်ရှိ ကျွန်တော်၏ လက်ကိုလွှတ်ကာ ခြေဦးတည်ရာသို့ ပြေးထွက်လာခဲ့မိတော့၏။

နောက်မှလူများ၏ ကျွန်တော်ထံသို့လိုက်လာသည်၊ မလာသည်ကိုလည်း ကျွန်တော် လှည့်၍ မကြည့်တော့ပါ။ ထိုနေရာနှင့်အဝေးဆုံးသို့ ရောက်ရန်သာ စိတ်သန်၍ အားကုန်သွန်ကာ ပြေးလွှားခဲ့မိ၏။

ရှေ့တွင် တရွေ့ရွေ့ထွက်ခွာ၍ ပြုနေပြီဖြစ်သော ကျောက်တင်ရထားတစီးကို သတိထားမိလိုက်သည့်ခဏမှာပင် ကျွန်တော်သည် တွဲတစ်တွဲပေါ်သို့ ခုန်တက်ကာ တွဲကြမ်းခင်းတွင်ဝမ်းလျှားထိုး၍ ချလိုက်တော့၏။ ခဏအတွင်းမှာပင် ရထား၏ အရှိန်မှာ တဖြေးဖြေးမြင့်၍ -လာတော့၏။

တွဲကြမ်းခင်းရှိ ကျောက်ရိုးပေါ်များတွင် ဝမ်းလျှား

မှောက်ကာ နေရင်းက ကျွန်တော်သည် မျက်စိနှစ်လုံးကို မှိတ်ကာ အမောဖြေနေမိစဉ်မှာပင် ကျွန်တော်၏ အမြင် အာရုံထဲသို့ "ချစ်ကို"၏ မျက်နှာကြီးက တိုးဝင်လာခဲ့၏။ ဝင်းသေသွားတာကောင်းသည် . .။

ကျွန်တော်နှင့် ချစ်ကိုတို့က ငယ်သူငယ်ချင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က ရွာ၌ မိဘများထံတွင် မနေဘဲ တဖက်ရွာရှိ ဘိုးအေ ဖွားအေများထံတွင်နေ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်လလောက်က မိဘများနှင့်အတူ နေသော ကျနော်၏ တစ်ဦးတည်းသော နှမလေးသည် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရ၏။ ကျနော်သည် သွေးရိုးသားရိုးဟုပင် ထင်ထားခဲ့၏။

ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ဒီကိစ္စက 'ချစ်ကို'ကြောင့်ဆိုတာ ယန်းတော့မှတဆင့် ကျွန်တော်ကြားခဲ့ရ၏။ ကြားကြားခြင်း ချစ်ကိုထံ လာရန်ဖြစ်ပေမဲ့ သေချာအောင် ထပ်၍ စုံစမ်းနေရ သေးသဖြင့် ဒီနေ့ မနက်ကမှ ရွာကနေစ၍ ထွက်လာခဲ့မိ၏။ ချစ်ကိုတို့ရွာကိုရောက်တော့ မွန်းတည့်ချိန်ရောက်ကာ နီးနေချေပြီ။

ကျွန်တော်သည် "ချစ်ကို အား မျက်နှာချင်းဆိုင်' ကာ မေးခဲ့၏။ ပထမတော့ ဘူးကွယ်နေသေးသည်။ နောက် တော့မှ ချစ်ကို က ငြင်းမရသည့်အဆုံးခေါင်းငိုက်စိုက်ချ လိုက်စဉ်မှာပင် ကျွန်တော်ကလည်း ချစ်ကို အား ဇာတ်သိမ်း

ပေးခဲ့ပေပြီ။

ဒီလို "ဇ"ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်သည် မိန်းမနှင့် ကွဲခဲ့ရ၏။ ဒါကအကြောင်းမဟုတ်။ အခု ကျွန်တော်ဘယ်ကို သွားမလဲ ဘာလုပ်မလဲ ဆိုတာ သေချာစဉ်းစားရပေ တော့မည်။

"အကို . . ."

"ဟင် . ."

ကျွန်တော်သည် လန့်ဖြန့်၍သွားကာ ပိတ်ထားသော မျက်လုံးများကို ဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်မိ၏။ ဤတဲ့ထဲတွင် ကျွန် တော်တစ်ဦးတည်းမဟုတ်ပါ။ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ပါ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရပြီး ကျွန်တော်၏ မျက်လုံးများသည် ပြူး ကျယ်၍သွားရတော့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ ဘေးသို့ မှောက်ရက်လေး ကျလာသော သူလေး၏ ကိုယ်လုံးကို ဆွဲ၍ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရာ အသက်အားဖြင့် (၁၈)နှစ်ခန့် သာ ရှိလေသော မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရကာ သူမကို ကြည့်ရသည်မှာ မျက်လုံးများ မတည်ငြိမ်ဘဲ ရွေ့ လျားကာ ကြောက်ရွံ့လျှက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သူမ၏ဆံပင်များမှာလည်း ငှက်သိုက်ပမာ ကိုးယိုး ကားယား ထုံးထားသလို အင်းကျီမှာလည်း ချည်ကြမ်း အင်း ကျီ တစ်ထည်ဖြစ်ပြီး ရင်သား အထက်ပိုင်းတွင် စုတ်ပြတ်

နေသောကြောင့် ဝင်းဝင်းဝါဝါ အသားဆိုင်များကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ဤသို့ကြောင့်ပင်လျှင် အတွင်းခံ အင်းကျီလေးပင်ရှိဟန်မတူဘဲ အတော်ဆင်းရဲသူကလေးဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်တွေးမိပါသည်။

တဖန် ထဘီဆိုသည်မှာလည်း အပြာရောင်ဖြစ်လင့်ကစား ညစ်ပုတ်ပုတ်ဖြင့် အတော်ကလေး စုတ်ချာလျှက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။

ခပ်ရှင်းရှင်းဆိုရသော် ကျွန်တော်သည် အရူးမ စီးလာသော ရထားတွဲကို တက်စီးမိရက်သားဖြစ်နေမိပါသည်။ သူမသည် ကျွန်တော့်ကို လက်ညှိုးတဝေါက်ဝေါက်ထိုးလျှက် ဆိုလိုက်တာ ..

"နင်ဘယ်သူလဲ ဘာလဲ . ငါ့အိမ်ပေါ်လဲတက်သေးရဲ့ ငါ့ကိုလဲ ယူမလို့ပေါ့ လေ .. ဟားဟား.."

အရူးမမှာ ကျွန်တော့်ကို လက်ညှိုး ဝေါက်ဝေါက်ထိုးကာ တဟားဟားရီမောလျှက် ပြောလိုက်သည်။ တဖန်သူမသည် အထုတ်တထုတ်ထဲကို ဖြေနေပြန်ရာ အထုတ်ပြေသွားသည်နှင့် တပြိုင်တည်း ကျနော်မှာ မျက် လုံးများပြူးကျယ်သွားရပါတော့သည်။ ကျွန်တော်မြင်လိုက် ရသည်က ထမင်းကြမ်းခဲတွေပင်တည်း။

အရူးမသည် ပလုတ်ပလောင်း နှုတ်စားရင်းက "ဟဲ့ စားပါ ငါတစ်ယောက်ထဲ မျိုမကျပါဘူးဟဲ့" ဟု ပြောလိုက်

ပါသည်။ ကျနော်သည် အရူးမဖြစ်လင့်ကစား စေတနာထားတတ်မှုကိုလည်း အံ့သြနေမိပါသည်။

ကျွန်တော်က ကြောင်၍ ငြိမ်နေသောအခါ သူမသည် မျက်နှာတော့ ပျက်သွားပြန်၏။

"စားပါဟဲ့ .. စားပါ နင်ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို ဒီလောက်စိုက်ကြည့်နေတာလဲ နင်ငါ့ကို ကြိုက်နေပြီထင်တယ် .. ဟားဟား .."

အရူးမလေးမှာ ရီမောလိုက်၊ ထမင်းကြမ်းတွေကို ကျွန်တော့်ဆီ ထိုးပေးလိုက်နှင့် ပလုံပလောင်းစားသောက်ရာဝယ် မျက်လုံးများကို ပြူးကာ ပြူးကာ ကြည့်လိုက်ပါသေးသည်။

"မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"ဟီးဟီး ကျမနာမည် ဟုတ်လား "

"အေးဟ .."

"ရွှေသော့တော့ .. သော့ရွှေ"

ထိုအချိန်တွင် ရထားမှာ အရှိန်ပြင်းစွာ ခုတ်မောင်းနေပြီဖြစ်၏။

"အင်းနာမည်လေးကလဲ ချိုတယ် ရုပ်ကလေးကလဲ မဆိုးဘူး ဘယ်လိုများ အရူးမဘဝကို ရောက်လာရတယ် မသိဘူး" ဟု ကျွန်တော်မှာ သူမကလေးကို ကြည့်ကာ ဝမ်းတွင်းမှ အတော်ကလေး မသက်မသာဖြစ်နေမိပါသည်။

"မင်းဘယ်ကလဲ .. ဘယ်သွားမလို့လဲ"

"ဟီးဟီး ဘယ်သွားသွား တော့အရူးလေး ရှင်ဒီမှာ အေး အေးနေတာမှတ်ဖူး၊ ဒါကျမ ညက အိပ်တဲ့ အိပ်ယာတော့ ရှင်လဲ ညကလူထဲမှာပါတယ်မို့လား"

"ဘာ .. ဘာ .. ညကလူဟုတ်လား"

"ဟီးဟီး .. ရှင်မလိမ်စမ်းပါနဲ့ ညကလူနှစ်ယောက် ကျမကို လာပြီး ကျင့်တယ်တော့၊ ဒီအထဲမှာ ရှင်လဲပါတယ်မို့လား၊ အခုထိ ကျမကို ဖွဲ့တုံးဟုတ်လား .. အကို .. ဟီးဟီး.. ရှင်ကျမကို ယူမလို့လား .. ဟင် .. ယူမလို့လား"

အရူးမသည် သူ၏ ရင်ဘတ်ကို ပုတ်ရင်းဖြင့် ပြောလိုက်ပါလေသည်။ ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲတွင် စိတ်မကောင်းသော အရူးမတစ်ဦးအား မတော်မတရားပြုခဲ့လေသော လူယုတ်မာများကို တွေးနေမိပါလေသည်။ အနှိုက်ကတော့ ကျနော်လည်း လူကောင်းမဟုတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အသိဥာဏ်တိမ်း ခွဲနေလေသော အရူးမကိုတော့ ဤသို့ မတော်မတရားပြုကျင့်ဖို့ မတော်ဟု ကျွန်တော်က တွေးမိပါသည်။

အနှိုက်ကတော့ ကျွန်တော်သည် အရူးမ၏ ပြောသံဆိုသံကိုကြည့်၍ အတော်သဘောကျသွားကာ စိတ်ထဲတွင် ခပ်သေသေချာကလို ပြည်ပြူးတော့တဲ့ ပျော်သလိုလိုဖြစ်လာပါသည်။

တစ်နေ့အရူးမသည် ဘယ်ကရလာမှန်းမသိသော ထ

မင်းကြွင်းခဲများကို ကြည့်ရှုကာသိမ်းထဲတွင် တကြွတ်ကြွတ်မြည်လာပြန်ပါသည်။ ယခုအထိ ကျွန်တော်၏ ဝမ်းထဲတွင် ဘာအစာမျှမရှိသေးချေ။

"ဘာကြည့်နေတာလဲ .. စားပါ .. စားပါ"

အရူးမသည် ထမင်းကြွင်းခဲကြီးကို ဖက်နှင့်ထုပ်ထားရာက ကျွန်တော့်ရှေ့ကို ထွန်းပို့လိုက်ပြန်ပါသည်။

"နင် ဒီထမင်းခဲတုံးကြီး ဘယ်ကရလာတာလဲ"

"ဟား ဟား ငါခိုးခဲ့တာပေါ့ .."

အရူးမကပြောရင်း ခိုရေခွက်ကြီး တစ်လုံးကိုပါ ထုတ်ပြလိုက်ပါသည်။ ခိုရေခွက်မှာ အတော်ကလေး ပေါက်၍ နွမ်းနေပါပြီ။ အချို့နေရာတွင် နှုံများကပ်ညိုနေသလို အချို့နေရာတွင် ဝိုင်နံ့ရှိနေသည် တို့လည်း တွေ့ရပါသည်။

ကျနော်သည် အရူးမ၏ ထမင်းကြွင်းခဲကြီးကို အနည်းငယ်မျှကြည့်လိုက်ရာ လားလား ပူပူနွေးနွေး မဟုတ်သည့်တာဆး လယ်လယ်ပေါ်ပေါ်ကြီး ဆိုသာလိုတော့ တွေ့မြင်ပြီး အကောင်းစား တောက်ကြီးဆိုနှင့် ရက်သားခြင်းကြောင့်လဲ ကျနော်၏ အာသေက် ပွတ်သိပ်ခြင်းမှာ အတော်ကလေးတဲ ပြင်းထန်လာခဲ့ရပါသည်။

"စားပါဟ .. ဒီထမင်းကြွင်းခဲက ကောင်းပါတယ်၊ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် မဟုတ်ပါဘူး"

ကျွန်တော်သည် ဆာလောင်ခြင်းဒဏ်က အမော် ကလေးပြင်းထန်လာရသည်နှင့် တချက်ရှိုက်မောကာ "ဟေးဟေးမယ် ဟေးမယ်"ဟုပြော၍ ထမင်းကြမ်းခဲကြီးကို တချက် ဖွဲ့ကာစားကြည့်လိုက်၏။ အကော်ကလေးပင် နုတ် သွားခါလို အရသာရှိလှပါတော့သည်။

အရူးမှာ ကျွန်တော် စားသောက်လိုက်ခြင်းကို ငေး နေသောအခါတွင် အကော်ကလေး ပါးသားတွေနေသည်ကို တွေ့ ရပါသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကလည်း အလင်းက လေး ကြည်လင် တောက်ပလာသည်ကို တွေ့ရပါသေးသည်။

အရူးမသေးဆိုသည့်ကလေး၏ အသဲနှလုံးနှင့် စေတနာ များရှိခြင်းဖြင့် ကျွန်တော့်ဘဝတွင် သူမသည် အရူးမလေး တစ်ဦးဖြစ်သည့်တိုင် တောနေ့ ရူးမလေး တစ်ဦး အဖြစ်ကို ရောက်ခဲ့သည်ဆိုလျှင် မှားမည်မဟုတ်တော့ပါ။

ကျွန်တော်သည် ယခုအခါ မြန်မြန်ပင် ထမင်းကြမ်း ခဲကို အားပါးတရကြီး ပလုတ်ပလောင်းစားသောက်လိုက်ရ ပြီး ခံစားထားကာ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်း ဝေဒနာမှာ ပျောက်ကင်းသွားရလေတော့သည်။

ယခုအခါတွင်တော့ အရူးမလေးသည် ရထားပေါ် တွင် တစ်ရှိန်ရှိန်ကျွန်ရစ်ခဲ့လေသော လယ်ကွင်းများနှင့် သစ် ပင်များကို ကြည့်ကာ သီချင်းကလေးပင် တော်တော်ဆိုနေ ပြီတော့ရာ၊ ကျနော်သည် စိတ်ညစ်ညူးမှုများ ကွယ်ပျောက်

လျက် လက်ခုပ်ပင် လိုက်၍ တီးပေးနေမိပါတော့သည်။ ရထား သည်လည်း တချုန်းချုန်းဖြင့် အားသွန်ကာ ခုတ်မောင်းလျက်ရှိပါတော့သည်။

အရူးမလေး သီဆိုနေသော သီချင်းများမှာ ပေါက် ကရပင်ဖြစ်လင့်ကစား သိပ်မဆိုးလှပါ။ အတော်လေးပင် နားထောင်ကာ အဆင်ပြေလျက်ရှိပါသည်။ သူလေးသည် သီ ချင်းဆိုပြီးသောအခါတွင်မူ ကျွန်တော့်အပေါ်ကို ကိုယ်က လေးပစ်လှဲချလိုက်ရာက တခိခိရယ်မောနေပါတော့သည်။

"ကိုကြီး . ကျမကိုချစ်တယ်နော်"

"ဟေ . မင်းကိုဘယ်တုံးကများ ချစ်တယ်ပြောဘူး လို့လဲ ကွ"

"ဟားဟားရှင် ကျမကို ချစ်လို့ လိုက်လာတာ မဟုတ် လား ဒါဘဲနော် ကျမကို ခွဲမသွားနဲ့ ငိုမှာဘဲ . ငိုမှာဘဲ"

ရော .. ခက်ချေပြီ၊ အရူးမလေးမှာ ကျနော်၏ ကိုယ်လုံးကို မှီထားရာက နောက်ပြန်ဖက်ကာ ခြေထောက် လေးများကို တဆတ်ဆတ်ဖြင့် ရထားတွဲ ကြမ်းပြင်ကို ဖနောင့် လေးများနှင့် ဆောင့်လိုက်ချေ၏။

ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးမှာ စီးရထားပေါ်တွင် ဖြစ်လင့်ကစား အိမ်တစ်ဆောင်ထဲတွင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြင့် နေထိုင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

ကျွန်တော်သည် အရူးမလေးအပေါ်တွင်

စိတ်ဝင်စားလာသလို သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကိုလည်း ·ေ
နစ်အောင် ဖြန့်လည်ပတ်ထားမိပါသည်။ သူလေး၏ ကိုယ်
ဝိန့်ဝိန့်ပါးပါးမဟုတ်ဘဲ ဝဝကစ်ကစ်လေးဖြစ်ကာ၊ အသာ
လေးမှာ ဖြူလည်းမဖြူ၊ ညိုလည်းမညို ဖြူလဲ့ကလေးဖြစ်
ဖွင့်ကြွမ်းအင်္ကျီထဲမှ ဖြည်ဖြည်ဖြိုးဖြိုး ရွှေရင်အုံတွေမှာ
မို့ချွန်းချွန်းကလေးပေါ်ထွက်နေရချေသည်။

အရူးမလေးနှင့် သနားသည်က တကြောင်း၊ ကျေး
ရှင်မလေးဟူသော အသိကလည်း၊ လူကြမ်းကြီးတစ်ဦးအဖြ
ရောက်နေသော ကျွန်တော်၏ ဦးနှောက်ဝယ် တိုးပေါက်
ရောက်နေခြင်းဖြင့် သူကလေးအပေါ် ပေါက်ဖွားချင်သေ
စိတ်ကလည်း အလျဉ်းပင် မရှိအောင်ဖြစ်နေရတော
လေသည်။

မီးရထားမှာ ရပ်နားသည်မရှိဘဲ တဘူတာပြီး
ဘူတာကျော်ဖြတ်ကာ ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်နေတော့၏။

"ရှင်ကျမကို မချစ်ဘူးလားဟင် .. ဒီလိုဆိုရ
ကျမအော်မှာဘဲ .. အော်မှာဘဲ"

အရူးမလေးက အတင်းရုန်းနေပြန်လေသည်
ဒါတင်မကပါ သူမသည် ကျွန်တော့်ရှေ့မှာတင် သူမ၏
ထဘီကို ခွတ်ချွတ်ချလိုက်ပြီး ပက်လက်လေး လှန်ထားလျှ
ရာ ကျွန်တော်သည် မျက်စိ အစုံကို မှိတ်ထားလိုက်ရပြီ
အတော်ဝင် ဦးနှောက်တွေ ချာချာလည်ကာ ဖြစ်နေရ

တော့သည်။ ဒါပေမဲ့ အရူးမလေးသည် ကျွန်တော့်ကို "လာပါ
လင်ကြီးရဲ့ .. လာပါ"ဟု ခေါ်နေပြန်ပါသည်။

မကြည့်ချင်လဲ မနေရပါ၊ မြင်နေရသော ပုံစံမှာ
ကျွန်တော်၏ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းတုန်လှုပ်ချောက်ခြားသွား
စေပြန်ပါသည်။ မီးရထားကြီးသည် တရှူးရှူးခုတ်မောင်းနေ
သကဲ့သို့ ကျွန်တော်၏ စိတ်တွေမှာလဲ တဂျိမ်းဂျိမ်းလှုပ်ရှား
ကာ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေမှာ တရှိန်းရှိန်းဖြစ်လာရပါ
တော့လေသည်။

မြင်နေရသောအဖြစ်မှာ သူလေး၏ ဝမ်းပြင်သား
လေးရော ဝမ်းပြင်သားလေးအောက်မှ ဆီးခုံလေးတို့မှာ
င်းလုံနေသလို နိုပ်ဖြတ်ထားသည့် အလား ဖိမ်းဖိမ်းဖြိ
လေး ပေါက်နေသော အမွေးလေးများဖြင့် ဖေါင်းဖေါင်း မို့မို့
ဖိုဖိုလေးဖြစ်နေသော စောက်ဖုတ်လေးမှာ အကွဲကြောင်း
လေးရှိ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသာ ဖေါင်းဖေါင်းလေးများမှာ
ကင်းတင်းရှေ့နေ၏။ သူလေးသည် အရူးမလေးသာ ဆိုသော်
လည်း အတော်လေးလည်း လှပသူတစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါ
တော့သည်။

ကျွန်တော်၏ အမြင်တွင်လည်း သူမသည် လှပ၍
နေ၏။ အရူးမလေးဆိုလင့်ကစား အချစ်နှင့်ပတ်သက်လာ
သူမလည်း လသားတစ်ယောက်မို့ ကာမဂုဏ်ခံစားချင်
မှာ မနွတာဝင်ဖြစ်ပါသည်။

"မင်းမှာ အဖေ အမေ မရှိတော့ဘူးလား"

ကျွန်တော်သည် သူကလေး၏ ကိုယ်ကို တင်းတင်းကလေးဖွဲ့ကာ မေးလိုက်ပါသည်။ သူမ၏ ဘဝကိုမေ့ပျောက် စေဟန်ဖြင့် နှိုးမောလိုက်ကာ ..

"ဟို .. ကျုပ်မှာ အဖေ အမေမရှိဘူး၊ ဒီလိုဘဲ တောထဲမှာနေ တောထဲမှာ ကြီးလာတာဘဲ"ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

အရူးမလေးက ကျွန်တော်၏ ကိုယ်ကိုတိုးကပ်ပြီး ကျွန်တော်၏ ပါးများကို နမ်းလိုက်ပြန်ပါသည်။

"ဟီဟိ ဘယ်လောက် အရသာရှိလဲ ကျွပ်အတွက်တော့ ဒီမ်ဘဲ"ဟု ပြောရင်းက ကျွန်တော်၏ လက်မောင်းကြီးကို နမ်းနေလိုက်ပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သူလေး၏ အပေါ်စိတ်ဝင်စားနေရာက "ဟယ် . နင့်ထဘီပြန်ဝတ်စမ်း ... ကြည့်လို့ မကောင်းပါဘူး"ဟု ဖွတ်ပင်ပြောလိုက်ရာက သူလေး၏ ထဘီကို အတင်း ပြန်ဝတ်ခိုင်းရပြန်သည်။ ကျနော်က ထိုသို့ အတင်းပြုလုပ်သည့်တိုင်အောင် သူကလေးအဖို့မှာ မထူးခြားသေးဘဲ သူမ၏ ထဘီကို ပြန်ဝတ်ရမည်ကို အတင်းပင် ငြင်းဆန်နေပါတော့သည်။

"ဟဲကွာ ဒီလောက်တောင် ရုန်းချင်တုံး"

ကျွန်တော်က ခပ်ထန်ထန်ပြောလိုက်ရင်း အတင်း

တရကြမ်းပင် သူလေး၏ ထဘီကိုခြေထောက်လေးနှစ်ချောင်းထဲ၌ အတင်းပင် ထဘီကိုပြန်လည် စွပ်ပေးတော့ရာ အရူးမလေးက သူမ၏ လက်များနှင့် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်လုံးကို အတင်းဆွဲယူလိုက်ပြန်သောကြောင့် သူကလေး၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ဝမ်းလျှားထိုးကျသွားပြီး ဖို့မောက်နေသော ရင်သားများအပေါ်ဝယ် လက်များဖြင့် ဆုတ်ကိုင်ထားမိပါတော့သည်။

ထို့နောက်တွင် ကျွန်တော်၏ စိတ်များမှာ တဟုန်ထိုး ထကြွလာပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ သူကလေး၏အပေါ်သို့ ဝမ်းလျှားထိုးကာ မှောက်ချလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုသို့မှောက်ချလိုက်ရင်းကပင် ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ရင်သားများကို ကျကျနနကြီးကိုင်ကာ ဆုတ်နယ် ဖျစ်ညှစ်ပေးနေမိတော့ရာ အရူးမလေး မရွှေသော့ တစ်ယောက်မှာ လည်း အသံကလေးထွက်ပေါ်လာသည်အထိ တခစ်ခစ်နှင့် သဘောကျရယ်မောနေကာ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို အတင်း ရကြမ်းပင် တန်ပြန်ဖက်ထားလိုက်သည်ကို ခံစားရပါတော့သည်။

သူကလေး၏ ပေါင်တံဖြူဖြူ ထွားထွားလေးများပေါ်သို့ ကျွန်တော်၏ ပေါင်တန်ကြီးများဖြင့် ချိတ်တင်ထားလိုက်ကာ သူမ၏ တင်ပါးအိအိကြီးများကို ကျွန်တော်၏လက်က အထက်အောက် ဆုတ်ကိုင် ဖျစ်ညှစ်နေပြန်ရာ၊ အရူးမလေး

မရွှေသော့မှာ ကာမစိတ်များ တက်ကြွလာကာ "ဟင်း ..ဟင်း ..ဟင်း" ဟူသော အသံလေးများ မြည်ဟီးလာရာကာပင်၊ ကျွန်တော်၏ လက်မောင်းကြီးများကို ဆွဲကာ သူမသည် မနားမကျောင်ကိုက်နေပြန်ပါ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ရထားကြီးသည် တဂျုံးဂျုံးခုတ်မောင်းလျှက်ရှိပြီး မိုးတိမ်များမှာ လွင့်ဗျယ်လျှက် နေရောင်ခြည်သည် ဝင်းလက်စွာ ထွက်ပေါ်၍ လာတော့၏။

ထိုနည်းတူပင် ကျွန်တော်၏ ကာမဘီလူး ဖူးသတ်ခြင်းခံနေရသောစိတ်များမှာလည်း ငြိုးကာနဲ့ "ငါမှားတော့မှာပါလား" ဝင်းကာလေးမှာ အရူးမလေး တစ်ယောက်ပါလားဟူသော အသိက ကျွန်တော်၏ ဦးနှောက်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

အမှန်ကတော့ အသိတရားကင်းမဲ့လျှက်ရှိသော မိန်းခလေးတစ်ယောက်အား ကျွန်တော်သည် အထူးပင်ရှောင်ကြဉ်ရမည့်ဝတ္တရားလည်းရှိပါလေသည်။

ကျွန်တော်က အသိတရားရှိစွာဖြင့် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်ကို သူကလေး၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ခွာလိုက်သောအခါတွင်မူ သူမလေးမှာ ငြူးကာနဲ့ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ဆွဲယူထားလိုက်ပြီး "ဟင်း ..ဟင်း . လင်ကြီးကလဲကွာ၊ ဘာဖြူလို့လဲကွာ .. ထသွားချင်ရတာလဲ .. လာပါ လင်ကြီးရယ်"ဟု နှုတ်ခမ်းလေးနဲ့ကာ ထားလိုက်လေသောကြောင့်

ကျွန်တော်က သူကလေး သဘောပေါက်အောင် ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက်ခါပြရင်းက အတင်း ရုန်းကန်ထလိုက်ရာ သူလေးမှာ မကြေမနပ်နှင့် ကျွန်တော်၏ ကျောပြင်ကြီးကို ထုကာ ငိုပါတော့သည်။ လက်တဖက်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို အတင်းဆွဲထား သေး၏။

သူမသည် ကျွန်တော်၏ ကျောပြင်ကြီးကို ထု၍ အားရသွားသောအခါတွင်တော့ ထိုလက်ဖြင့် ကျွန်တော်၏ ဗုဆိုးပေါ်မှပင် ကျွန်တော်၏ လီးတန်ကြီးကို အတင်း ညှစ်၍ ကိုင်ကာ ဖျစ်ညှစ်နေတော့၏။

ကျွန်တော်မှာ သူမ၏ ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးလေးနှင့် ထိတွေ့နေရပြီး၊ ကျွန်တော်၏ ဦးနှောက်ကသာ မသင့်တော်ကြောင်းဆင်ခြင်၍ နေရသော်လည်း အထိအတွေ့ကြောင့် ကျွန်တော်၏ လီးတန်ကြီးမှာ တောတောထဲကပင် မာတောင်နေခဲ့ရပြီဖြစ်ကာ ယခုသူမ၏ လက်လေးဖြင့် ထိတွေ့ဆုတ်နယ်ပေးလိုက်သောအခါတွင်တော့ ကျွန်တော်၏ ကာမစိတ်များမှာ ထကြွ သောင်းကျန်း၍ လာရတော့၏။ ကျွန်တော်ကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်တော့ပါချေ။

ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ကိုယ်လေးကို ပက်လက်လှန်ကာချလိုက်ရင်၊ ကျွန်တော်၏ လက်က သူမ၏ ဆီးခုံနှင့် စောက်ပတ်လေးကို ရွရွလေး ပွတ်ရင်း သူမ၏ နို့လေးများကို ဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့ပေးနေလိုက်၏။ သူလေး၏ လက်

တဖက်ကလည်း ကျွန်တော်၏ လီးတန်ကြီးကို ပုဆိုးပေါ်မှ
ပင် ဆုတ်နယ် ဖျစ်ညှစ်ပေးနေပြီး ခဏအကြာတွင်တော့
သူလေးသည် ကျွန်တော့်ပုဆိုးကို ဆွဲ၍ ချွတ်ချလိုက် တော့၏
ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ခါးကို ဖက်လိုက်ရင်း သူမ၏ ပေါင်က
လေးနှစ်လုံးကားမြောက်ကာ ပေးလိုက်ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်၏ လီးတန်ကြီးကလည်း သူမ၏ စောက်
ဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးအပေါ်သို့ ဝမ်းဗိုက်ဖြင့် ဖိကပ် က
အပေါ်သို့ ငေါ်တက်သွားပြီးမှ ကျွန်တော်က ဖင်ကိုကြွ က
နေသားတကျဖြင့်လည်း စောက်ဖုတ်လေးပေါ်သို့ ချ
တက်သွားသော ကျွန်တော်၏ လီးတန်ကြီးကို အောက်
ပြန်၍ ဆွဲချရင်း သူမ၏ စောက်ပတ်ဝ၌ တေ့ကာ ညင်ည
သာသာလေး ဖင် ထိုးသွင်းလိုက်တော့၏။

"အင့်"ကနဲ တချက်ဖြစ်သွားပြီး သူကလေးသည
မျက်လုံးလေးများ မှေးစင်း၍ သွားတော့၏။ ကျွန်တော်က
မထိန်းနိုင်တော့သည့်နည်းတူ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်၍ လိ
လိုက်၊ ခပ်သာသာလေး ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ဆောင့်၍ လိ
လိုက်ဖြင့် လိုးပေးနေတော့ရာ သူကလေးခမျာမှာလည်း ခ
ကျင်ကျင်လေးကို ကော့ကာ မြောက်ကာဖြင့် တပင်တပ
လေး လုပ်ရင်း ခဏအကြာမှာပင် တဟင်းဟင်း ညီးတွား
လေးများထွက်ပေါ်၍ လာရတော့၏။

အရှိန်ကောင်းနေပြီဖြစ်သော ကျွန်တော်ကလဲ သူ

တို့ မညှာတော့ဘဲ အားသွန်ကာ ဆောင့်၍ လိုးနေချိန်တွင်
တော့ သူမ၏ လက်သည်းလေးများသည် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်လုံးကြီး
ကို သူမ၏ အပေါ်မှ ပျောက်ကွယ်သွားမည်စိုးသည့်အလား
အတင်းပင် ဖက်တွယ်ထားတော့၏။

ခဏမျှအကြာတွင်တော့ ကျွန်တော်နှင့် သူကလေး
တို့သည် ရေအားတွန်ကြီးနည်းတူ ရှုံးလိမ့်ကာဖြင့် ပြိုလဲသွားကာ
နှစ်ယောက်စလုံးပြိုင်တူပင် ငြိမ်သက်၍ သွားခဲ့ရတော့၏။

ကျွန်တော်သည် အရမ်း အမော်ကြီးရပါပြီ။ သို့သော်
လို့ ကျွန်တော်က ရင်အပေါ်မှ ဆင်းသွားလျှင်လည်း စိတ်-
မကောင်းသူလေးသည် ကျွန်တော့်ကို တွယ်တာသော စိတ်
နှင့် တစ်ကောက်ကောက်လိုက်နေဦးမည်မှာ သေချာပါ
တော့သည်။

ထိုအချိန်၌ တောက်တင်ရထားကြီးသည် ဘူတာ
ကြီးတစ်ခုကို တဝေါဝေါဖြတ်ကျော်ခဲ့ပါလေသည်။ ဘူတာကို
ကျော်လွန်သောအခါတွင် ဘူတာလေးတစ်ခုကို တွေ့ပြီး
ရထားမှာ မရပ်မနား ဆက်လက် ခုတ်မောင်းလျက်ရှိနေပါ
လေသည်။ နောက်ထပ် နာရီဝက်မျှကြာသောအခါတွင်ကား
ရထားစက်ခေါင်းမှ ရှည်လျားသည့် ဥဩသံမှာ ရပ်နားတော့
မည့်အချိန်အချက်ပေးသံကြားရပါလေတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ရထားရပ်မှ ဆင်းခဲ့သော ဂျပန်
စစ်သားများကြောင့်ပါက သက်သာသွားမည်မဟုတ်ပါ။ သို့

ဖောက်မည့် ဘူတာမှာလည်း ရထားက ရပ်တော့မည်ဖြစ်
၏။ ကျွန်တော် ခေါင်းထောင်ကာ ကြည့်လိုက်တော့
ရန်ကုန်ဖြစ်ဖို့ များနေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ယုဇနလေးက ကျွန်တော်၏ လက်
မောင်းကို ဆုတ်ကိုင်၍လာ၏။

"ဒါရထားရပ်ရင် သွားတော့မယ်"

"ဟင် … ကျမလဲ လိုက်မှာပေါ့။ မနေရူး ကျမလဲ
လိုက်နေမယ်"ဟု ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောရင်း သူမ၏လက်
လေးများက ကျွန်တော်၏ လက်မောင်းကို တင်းကြပ်
ဆုပ်ကိုင်လာ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် အရှုမလေးကို ကျွန်တော်သည်
ထမင်းတလုပ်စားရသည့် ဈေးဆူးကြောင့်နှင့် သူမ ကျွန်
တော့်နောက်သို့ ဆက်မလိုက်ရန်နှင့်ပိုသည့် အနေဖြင့် ကျွန်
တော်၏ လက်မှ လက်စွပ်လေးကို ချွတ်၍ သူမ၏ လက်ချ
ကြည်လေးတွင် ဝတ်ပေးလိုက်ရာ လက်စွပ်လေးကို ပွတ်သပ်
လိုက်၊ မျက်လုံးလေးပြူးကာ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်လိုက်နှင့်
သာလွန်းသောကြောင့် သူမ၏ မျက်လုံးများမှ မျက်ရည်
များပင် စီးကျလာနေသည်ကို တွေ့နေရင်းတွင် ရထား
အရှိန်လျော့သွားချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် တွဲပေါ်မှ ခုန်ချ
လိုက်ပါတော့သည်။

(၂)

ကျွန်တော်တို့သည် မိန်းမရှာရန် ယက်သက်၊ ကား
တော့သရောအစ်တွေကို နှံယံဖျက်ရန် ဖောက်နေခြင်းကို အချို့
ကားဆရာများက မရိပ်မိကြပါ။ အနက်ကတော့ ကိုယ်၏ အိမ်
လက်ရှည်ဝိမ်းသေး အင်္ဂလိပ်ရွှေတွေလာကြီးသလိုလိုနှင့် ဆောင့်ကြ
ခွဲခေါ် သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆင်ကြီးဆိုလျှင် ကားသမားတဦးပမာ မီးရထား
ကျွဲနှား အထိ သွားရောက်ရှာဖွေနေရပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ခနဲ
လက်ညှိုးများ ကုန်လှလှနှင်းနေသည့် အချိန်ထိ မရေနသေးပါ။ ထို
အချိန်တွင် အဝေးကလေး ခေတ်နှိုတော ကိုယ်လုံး ကိုယ်
ပေါက် တောင့်တောင့် တင်းတင်းနှင့် ကျောင်းသူနှင့်တူ သော
မိန်းမတို့ (၂)ဦးမှာ သားရေအိတ်များဆွဲ၍ ဘီအေ တွင်း
ကျွန်ုပ်တို့ ဖက်ဆီသို့ လှမ်းလာသွားလေရာ ဆင်ကြီးက ချိန်းကာလုပ်
သောသူတို့ မျက်စိမှိတ်ပြလိုက်သောကြောင့် ထိုငနဲမနှင့်ဦး
နောက်ကို ဖွဲကားကလေးမောင်းကာ လိုက်ခဲ့ပါသည်။

"ဟော ဦးလေး .. ဒီကောင်မတွေကို လိုက်မလား
ခမနေနဲ့ ခြောက်လုံးပြူးပြီး တခါထဲ ဆွဲတင်ပေတော့ကွာ
တ်လား ."

"ဒီတစ်ခါ ဆင်ကြီးရ တဲ့မတွေက အဝေးကလေး
တော့တယ်ကွ .. ဟဲဟဲ .."

ကျွန်တော်တို့ကားသည် ထိုမိန်းမ(၂)ဦးနောက်

ရောက်သောအခါ မြို့ကနဲ ထိုးရိုက်လိုက်သောကြောင့် သောက်သော သူမှာ အခေါက်လိမ့်သွားပြန်ဖြင့် အားကဲ ဆော်လိုက်ပါသည်။ သူမတို့နှစ်ယောက်မှာ တဦးက အရှေ့ မြို့သို့ တစ်ဦးက အနည်းငယ်ပု၍ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် မှာ တောင့်မသိမ်းပြည့်ဖြိုး ရုပ်ချောမွေ့သူလေးများဖြစ်၏။

"တဲ့ အမိတို့ ဘာပေါ် အမြန်တက် ထောက် ပစ်သတ်လိုက်မယ်နော် .. ဒီမှာကြည့်"

ဂျွန်ဝေးက ခြောက်လုံးပြူးဖြင့် ချိန်ရွယ်၍ ပြော လိုက်စဉ်မှာပင် ဆင်ကြီးက သူမတို့ကိုအသားပင် ဘာပေါ် သို့ ပွေ့တင်လိုက်ပါသည်။ သူမတို့ (၂)ယောက်မှာ ပထမ ရုန်းကန်နေသော်လည်း ဂျွန်ဝေးတို့က ခါးရော သေနတ် ပါ ချိန်းခြောက်ထားသောကြောင့်ငြိမ်၍ ကျသွားတော့၏။

ရှမ်းလေး၊ ဗားကာရာ မြောက် သစ်ရိုင်းတောင် ကြီး နေရာရောက်သော် သူတို့ကို သစ်ပင်များရှိရာသို့ ဆွဲ ခေါ်သွားပါသည်။

"ချမ်းသာပေးပါ အကိုကြီးတို့ရယ် . ကျမတို့ဟာ မိ ကောင်းဖခင်သားသမီးတွေပါ ချမ်းသာပေးပါ။ လိုချင်ရင် ပစ္စည်းယူကြပါ"

"ဟားဟား နင်တို့ပစ္စည်းထက် နင်တို့ကို လိုချင်လို့ ခေါ်လာတာပဲ လာလာ နင်တို့ကို သတ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး ချစ်လို့ ခေါ်လာတာ ဘာမှ မလုပ်ဘူး လိုက်ခဲ့ကြစမ်း"

ဦးသုံးကြီးဟုခေါ်သော ညောင်ပင်ကြီးမှာ ဤချောင် ပင်ကြီးအောက်တွင်ပင် မကောင်းသောလုပ်ငန်းဖြင့် အသက် မွေးရန် ပထမဆုံးအကြိမ် မိန်းမပျိုများကို အကြမ်းနည်းဖြင့် ရေ၊ အနုနည်းနှင့်ပါ ဖျက်ဆီးနေသော ဓားပြကြီးဖြစ်ရာ အဓိ သာနိမ့် ကြောက်စရာကောင်းသော ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခု သာလျှင်ဖြစ်ပါလေသည်။

ဂျွန်ဝေးနှင့် ဆင်ကြီးတို့သည် ညောင်ပင်ကြီး အောက်ရောက်သောအခါဝယ် မိန်းမပျိုနှစ်ဦးကို ဖျက်ဆီး ရန် အတွက် ချည်လိုက်ကြပါ၏။ လရောင်ထွက်နေသော် လည်း ညောင်ပင်ကြီး၏ အမိုးကောင်းလွန်းသောကြောင့် အလင်း ရောင် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်မျှသာ မြေပြင်ပေါ် ကျဆင်း နေပါသည်။

ဂျွန်ဝေးက အရိုးပုပုနှင့် ကိုယ်လုံးလေး ပြည့် ပြည့်ဖြိုးဖြိုး ညိုချော ခါးရှိုက်ကိုယ်လုံးလေးနှင့် မိန်းမပျိုအား "မင်းနာ မည်တယ်လိုခေါ်သလဲ" ဟုမေးလိုက်ပါသည်။ ထိုသို့မေးရာ တွင် သူမ၏ ပုခုံးကိုကိုင်၍ မေးလိုက်ရာ သူမက ကျနော့်၏လက်ကို ပုတ်ချလိုက်ပါသည်။

"ရှင်တို့က ဘာလုပ်မလို့လဲ ဒီလိုတော့ မတရား ကြံနဲ့ .. အသက်သာ အသေခံသွားမယ်"

"ဟားဟား မင်း တယ်ခေါင်းမာပါလားဟင်"

ကျနော်ပြောလိုက်စဉ်မှာပင် သူမက ဂျွန်ဝေး၏

ပါးကိုဖြန့်ကာနဲ့ရိုက်လိုက်ပါတော့သည်။ ကျွန်တော်သည်
ဒေါသ ထွက်လာပြီး သူမ၏ ပုခုံးကိုဆုပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲ
ပြီး သူမ၏ ပါးနှစ်ဖက်ကို ပေလယ်နမ်းပစ်လိုက်မိပါသည်

"အမလေး .. အကိုကြီးရဲ့ .. အမလေး"

ကျွန်တော်သည် ဆံကလေး၏ အဆံကျိုကို ဖြ
ကာနဲ့စနစအောင်ကြည့်ပြီး အလှမနေပြီး ဆွဲဆုတ်လို့
ကြောင့် ရှိသက်တစ်ခုလုံးပြုသွားကာ အလွန်မှ ရှိသောမျ
မှာ နှင့်ထွက်လာလေရာ ကျွန်တော်သည် သူမအား မြေ
ပေါ်သို့ လှဲချလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆံလျှမ်းလှုမ်းရှိ ဆင်ကြီးတို့ အသ
တလဲ လဲ့လားထွေးလားဖြစ်နေကြ၏။

ကျွန်တော့်တောင်မလေးကလဲ ကျနော်၏ ကျောပြ
ကို တဘုံးဘုံးထုနေရာက အတင်းရုန်းကန်နေရာ ကျွန်တော်
က သူမ၏ ထဘီကိုအတင်းဆွဲချွတ်လိုက်သောကြောင့် သူ
သည် အဝတ်အစားဟူ၍ ဘာမှ မရှိတော့တဲ့ ကိုယ်တုံးလုံး
လေးဖြစ်သွားပါတော့သည်။

"ခွေး .. ခွေး ရှင် ခွေးကျင့်ခွေးကြံ ကြံတာလ
ပေါ့ ခေ ဘာလား မရှက်"

"ဟဲကွာ ဒီလောက်တောင် ခေါ်ဖမာတဲ့ကောင်မ

"အမလေး.. အမလေး.."

ကျွန်တော်က ရုန်းကန်နေသော သူမကို ခါးဖြ

ပြီး ပေါင်ကို အနည်းငယ် ဖေါက်လိုက်ပါသည်။

"ခေါ်ဖာမာဖုံးမလားဟေ့ .. ဟင် .. ခေါ်မာ
ဖုံးမလား"

"မာတယ် .. မာတယ် .."

"ဟဲ ဟာ မာဖုံး ဟာ .."

ကျွန်တော်သည် ထွေးထွက်လာသည်အထိ ခါးမြှောင်
ထိုးလိုက်ရာ တွန့်တွန့်လေး လူးသွားပါတော့သည်။

"မာ ဖုံးမလား .."

မိန်းမပျိုလေးမှာ သဘောရှိပါအကိုဟု မပြောရှိ
ယ် အီး အီး .. အဲ .. အဲ ဟူသော ငိုသံလေးထွက်
ပေါ်လာပါတော့၏။

ကျွန်တော်သည် မိန်းမပျိုလေး၏ ပေါင်လေး နှစ်
ချောင်းကို ဆွဲကာ ကျွန်တော်၏ ခါးတွင် ခွတင်လိုက်ပြီး
ကျွန်တော်က ခြေထောက်များကို သူလေး၏ ခွင့်ဝါးသည့်
ဘက်ပါးများကိုခွကာ ခြေထောက်များချိတ်ထိုင်လျှက် သူမ၏
ပါးအိုးဖိုင်မို့မို့လေး နှစ်ခုကို တအားကိုင်ကာ ခြေ့ ဖျစ်
ညှစ်လိုက်ရာက သူမ၏ တင်သားကြီးဆီသို့တိုး လိုက်၏။

ပြီးတော့ ခံချိန်ဖို့ မာတောင်နေပြီဖြစ်သော ကျွန်
တော်၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ စောက်ပတ်သို့ တေ့ကာ
သူလေး၏ ပုန်းကိုဆွဲ၍ ဖိသွင်းလိုက်တော့၏။

သူလေးက "အမေ့"ဟု တချက်မျှအော်ကာ ကျွန်

လွန်းလေးဖြစ်သွားပြီးခါးလေးမှာလည်း ကြို့ရှိဝင်သွာ
တော့၏။

ကျွန်တော်သည် တစ်ချက်ခြင်းဖြင့် ညင်ညင်သာသာ
လေးလိုးပေးနေရင်းက သူမ၏ သွေးပါလာစေရန် သူကာလေ
၏ ပါးလေးကို မကြာခဏ နမ်းပေးရင်း မင်းကွာ မရှု
သူ ခံမင်းကိုယူပါ့မယ်ကွာ ငါယူပါ့မယ် .. သာမှ မ
အချစ်လေးရ ဟူသော စကားလေးများကိုလည်း ပြောပေ
ရသေး၏။

ထိုသို့ပြောရင်းကလဲ သူမ၏ ရင်သားထိပ်မှ နို့သီ
နီနီလေးများကို အသာအယာ ဖျစ်ညှစ်ပေးရာ
ပွတ်သပ်ချေမွှပေးဖြစ်ရာ သူမသည် မနေနိုင် မထိုင်နိုင်
ရင်ဘတ်လေးမှာ ကော့၍ ကော့၍ တက်လာရင်း ..

"ဟင်း ဟင်း .. ဟင်းဟင်း" ဟူသော အသံလေ
များထွက်လာ သူမကိုယ်တိုင်မှာပင် ထိန်းရက်လိုးနေသော
ကျွန်တော်၏ ခါးကို အားမလိုအားမရဖြင့် ဆွဲလာပါတော့
သည်။

သူကလေးစိတ်ပါလာ သွေးများပြင်းပြလာသည်နှ
နောက်တာစေ့ ကာမအရသာကို တမ်းတစွဲလမ်းသွားစေ
ကျွန်တော်သည် လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ နို့အုံလေးနှစ်ဖက်
ဆုပ်၍ ကိုင်ကာ ဆောင့်နှုန်းမြန်း အားရပါးရပ် ဆောင့်၍
ဆောင့်၍ လိုးနေတော့ရာ သူမသည်လည်း မျက်လုံးလေ

များ စုံမှိတ်ကာ သူမ၏ တင်သားကြီးများကို ကော့၍ ကော့၍
ပေးနေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်မြို့တွင် ခြေချခဲ့ပြီး မနှစ်
က ကျွန်တော်၏ ဦးလေးနှင့်အတူ ရောက်ခဲ့ဖူးသော ဦးတုတ်
ဆိုသူထံသွားခဲ့ပြီး ဦးတုတ်၏ ခိမ်နန်း လုပ်ငန်းတွင် ဝင်
ရောက် လုပ်ကိုင်နေခြင်းဖြစ်၏။ တစ်လလျှင်ဝင်ငွေ ၃-၄
ရာမက စီလျှက် ရွှေလက်ပတ်ကြီး ရွှေနာရီ ရွှေကြယ်သီး
တွေဖြင့် ဆိုင်မြောင့်လာခဲ့ရပါတော့သည်။

ကျွန်တော်မှာ ဦးတုတ်၏ တပည့် တစ်ဦးဖြစ်သော
ဆင်ကြီးနှင့်အတူ အသစ်လေးများကို ရှာဖွေလျှက် စာတ်သွင်း
ပေးပြီး ယဉ်ပါးသောအခါမှ ခိမ်နန်းတွင် အသုံးပြုရန် ပို
့ဆောင်ပေးရခြင်းဖြစ်ပါတော့သည်။

xxxxx

(၃)

ဦးတုတ်က အမဲသားကြော် ပန်းကန်ကို ကျွန်တော်
၏ ရှေ့သို့ တိုးပေးလိုက်ပါသည်။

"စားကွာ . သောက်ကွာ . မိုးလေး ဆရာက စား
မှ သောက်မှ ကြိုက်တာကွ .."

"စားပါတယ်ဆရာ ဟဲဟဲ .. ဒါကြောင့်မို့ ဆရာ
က တပည့်တွေအပေါ် စေတနာ ရှိတယ်ဆိုတာ သိသာ
တာပေါ့ ဆရာ"

ဤသို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သောအခါတွင်
ဆရာကြီးမှာပို၍ သဘောကျသွားဟန်ဖြင့် ရွှေသွားအပြုံ
တပ်ဆင်ထားသည့် လက်မလောက် နီးနီး သွားကြီးများ
ပေါ်ကာ ရီမောလိုက်ပြန်ပါသည်။

ထိုအခိုက် အသက် (၂၀)ခန့်ဟု ခန့်မှန်းရသည့် ကိ
လုံးကိုယ်ပေါက် တောင့်တောင့်တင်းတင်း အသား မဖြူ မ
မိန်းမပျိုတစ်ဦး ဝင်လာပါသည်။ သူမသည် အပြာရောင် ခြ
စီးကို ဖယ်ရှားလျက် ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ဖြင့် ခြေလှမ်းကို ခပ်စိပ်
လှမ်းလာသလို မျက်လုံးများမှာ ညိုမြကာသန်းနေ၏။

နှုတ်ခမ်းက နတိုက ပါးပါးလျှလျှရှိသော်လည်း
ဘာဝကို လွန်ဆန်လျှက် နှုတ်ခမ်းနီ ဆိုးဆေး အပေါ်ကာ
ကို ခြယ်သထားရသဖြင့် ထူအမ်းအမ်းကြီးထင်ရကာ၊
ဒါကိုလည်း ခပ်များများနှင့် ကမန်းကတန်းဖို့လာရသ
ခဲရောင်သန်းနေပြန်သည်။

တဖန် မျက်နုံးမွေးဆွဲရာ၌ လခြမ်းသဏ္ဍာန်ဟန်
ဆွဲလင့်ကာစား ခဲကြောင်းပေးရာတွင် များသွားသောကြော
နားသယ်ဆံစများဆီသို့ပင် ခဲကြောင်းက ရောက်နေ
သည်။ သေသေချာချာကြည့်မှ ခဲမဟုတ်ဘဲ မီးခြစ်ဆံ
ဆွဲထားမှန်း ပိုမိုပေါ်လွင်လျက်ရှိလေသည်။ ထိုတီမှာ ဝိုး
ထတီ အနီဖြစ်ကာ ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် ဝမ်းဗိုက်လေးနှင့်

ခွင့်ကားကား တင်ပါးကြီး၊ ရှည်လျှားသည့် ပေါင်တံကို အထင်း
သားမြင်နေရကာ စစ်ပြီးခေတ်တွင် ပေါလှသည့် သေတီးဝိုး
ကို အင်းကိုချုပ်၍ လက်တို ကြည်းကြစ်ကြစ်လေး ဝတ်ထား
သဖြင့် စိမ်းမြမြရှိုင်းကြားမွေးစုလေးများကိုပင် လက်ခြောက်
လိုက်လျှင် တွေ့ရပါ၏။

"မိုးလေး သူဟာ ငါ့ရဲ့မွေးစားသမီးပေါ့ကွဲ့ ကြင်စိန်
ကိုဆိုင်စမ်း မီနားကို ရှေ့ဆိုင်စမ်း"

ဆရာကြီးက သူမကို ကျွန်တော်၏ အနီးသို့ တိုးကပ်
ထိုင်ရန် ညွှန်ပြလိုက်ပါသည်။ ကြင်စိန်ကလဲ ခပ်ရဲရဲ
တင်းတင်း ဝင်ကျွန်တော်၏ အနီးသို့ တိုးကပ်ထိုင်လိုက်
သောကြောင့် အသားခြင်း ထိရှန် လက် (၂)လုံးခန့်သာ ကွာ
ပါတော့သည်။

အနီးကပ်၍ တွေ့လိုက်သောအခါမှပင် ကြင်စိန်မှာ
ပေါ့ချပ်ကပြားမလေး တစ်ဦးဖြစ်လျှက် ခပ်ဖေးဖေး ကြည့်မှ
သော်လျှင် ထင်ပေါ်တတ်သော နှာ်ရည်မျိုးဖြစ်ကြောင်း ပိုမြ
သိလိုက်ရပါသည်။တဖန် .. သူမ၏ မျှန်းတာပွင့် အမြုန်းဆင့်
လေးမှာလည်း ထူးထူးခြားခြားလေးဖြစ်နေသောကြောင့် ကျွန်
တော်၏ ရင်ထဲမှာပင် တုန်လှုပ်သွားရပါသည်။

"မိုးဇော .. ခင်း . သူကိုကြိုက်ရဲ့လား"

"ဟာ . ဆရာကြီးကလဲ .."

"အို ဒါရှက်စရာကောင်းတော့ဘူးကွာ ဟဲဟဲ ငါက မင်း

ဤသို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သောအခါတွင်
ဆရာကြီးမှာဝို့၍ သဘောကျသွားဟန်ဖြင့် ရွှေသွားအမြ
တပ်ဆင်ထားသည့် လက်မလောက် နီးနီး သွားကြီးများ
ပေါ်ကာ ရီမောလိုက်ပြန်ပါသည်။

ထိုအခိုက် အသက် (၂၀)ခန့်ဟု ခန့်မှန်းရသည့်
လုံးကိုယ်ပေါက် တောင့်တောင့်တင်းတင်း အသား မဖြူ
မိန်းမပျိုတစ်ဦး ဝင်လာပါသည်။ သူမသည် အပြာရောင်
စီးကို ဖယ်ရှားလျက် ခပ်ရွှရွှဖြင့် ခြေလှမ်းကို ခပ်စိပ်စိပ်
လှမ်းလာသလို မျက်လုံးများမှာ ညိုပြာကသန်းနေ၏။

နှုတ်ခမ်းက နဂိုက ပါးပါးလျှလျှရှိသော်လည်း
ဘာဝကို လွန်ဆန်လျက် နှုတ်ခမ်းနီ ဆိုးသော အပေါ်စား
ကို ခြယ်သထားရာဖြင့် ထူအမ်းအမ်းကြီးထင်ရကာ၊
ခါကိုလည်း ခပ်များများနှင့် ကမန်းကတန်းပွတ်လာရသ
ခဲရောင်သန်းနေပြန်သည်။

တဖန် မျက်နှာမွှေးဆွဲရာ၌ လခြမ်းသဏ္ဍာန်ဟန်
ဆွဲလင့်ကစား ခဲကြောင်းပေးရာတွင် များသွားသောကြော
နားသယ်ဆံစများဆီသို့ဝင် ခဲကြောင်းက ရောက်နေ
သည်။ သေသေချာချာကြည့်မှ ခဲမဟုတ်ဘဲ မီးခြစ်ဆံ
ဆွဲထားမှန်း ပိုမိုပေါ်လွင်လျက်ရှိလေသည်။ ထဘီမှာ ဝိုး
ထဘီ အနီပြစ်ကာ ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် ဝမ်းဗိုက်လေးနှင့်

ခွင့်ကားကား တင်ပါးကြီး၊ ရှည်လျားသည့် ပေါင်တံကို အထင်း
သားမြင်နေရကာ စစ်ဖြီးခေတ်တွင် ပေါ်လာခဲ့သည့် လေထီးဝိုး
ကို အင်းကိုချုပ်၍ လက်တို ကြည်းကြပ်ကြပ်လေး ဝတ်ထား
သဖြင့် စိမ်းမြမြရှိုင်းကြားမွှေးနုလေးများကိုပင် လက်မြောက်
လိုက်လျှင် တွေ့ရပါ၏။

"ဦးလေး သူဟာ ငါ့ရဲ့မွေးစားသမီးပေါ့ကွဲ့ ကြင်စိန်
ကိုထိုင်စမ်း ဒီနားကို ရွှေ့ထိုင်စမ်း"

ဆရာကြီးက သူမကို ကျွန်တော်၏ အနီးသို့ တိုးကာ
ထိုင်ရန် ညွှန်ပြလိုက်ပါသည်။ ကြင်စိန်ကလဲ ခပ်ရဲရဲ
တင်းတင်း ဝင်ကျွန်တော်၏ အနီးသို့ တိုးကပ်ထိုင်လိုက်
သောကြောင့် အသားခြင်း ထိရန် လက် (၂)လုံးခန့်သာ ကွာ
ပါတော့သည်။

အနီးကပ်၍ တွေ့လိုက်သောအခါမှပင် ကြင်စိန်မှာ
ပေါ့ကပ်ကာပြားမလေး တစ်ဦးဖြစ်လျှက် ခပ်ဆေးဆေး ကြည့်မှ
ထင်ပေါ်တတ်သော ရုပ်ချောမျိုးဖြစ်ကြောင်း ပိုပြီး
သိလိုက်ရပါသည်။တဖန် .. သူမ၏ ပြဲနူတာပွင့် အပြုံးဆင့်
လေးမှာလည်း ထူးထူးခြားခြားလေးဖြစ်နေသောကြောင့် ကျွန်
တော်၏ ရင်ထဲမှာပင် တုန်လှုပ်သွားရပါသည်။

"ဦးလေး .. မင်း . သူကိုကြိုက်ရဲ့လား"

"ဟာ . ဆရာကြီးကလဲ .."

"အို ဒါမှုက်စရာမဟုတ်ပါဘူးကွာ တဲတဲ ငါက မင်း

ကို အပိုင်စားပေးထားမှာပါကွ တဲ့ .. ကြင်စိန်နှင်ရော သူ့ကို မကြိုက်ဘူးလား၊ ငါ့လူက ဘယ်လောက် ချပ်မြောင့်လဲ ကြည့်စမ်း.."

အရက်တန်ခိုးဖြင့် ကျနော်က ကြင်စိန်လေးကို ခပ်ရှဲရှဲ တင်းတင်းလေးကြည့်နေမိသည်အထိ ဖြစ်ကာ ဖန်ခွက်ထဲရှိ ကျန်ရှိသော အရက်တဝက်ကို တခါတည်း မော့ချနိုင်လိုက်သည်အထိဖြစ်ပါသည်။

"ဟင်း .. ကြင်ကတော့ ဒီအကိုကြီးကို မြင်ကထဲက ချစ်နေတာ ဟီဟိ .., ဒါဘဲနော် ကြင်ကိုတော့ ပစ်မသွားရဘူး သိလား"

"အို ဘာဖြစ်လို့ပစ်ရမှာလဲ . ဟဲဟဲ ကျုပ်ကလဲ မင်းကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်တာဘဲ .."

ကျွန်တော့်မှာ ဘာကြောင့်မှန်း မသိ လျှာတွေက အတော်သွက်လာခဲ့ပါသည်။ အကယ်၍ ဆရာကြီးသာ အနီး၌ မရှိလျှင်ကြင်စိန်လေး၏ နှုတ်ခမ်းကို ပြွတ်ကနဲ စုပ်ယူလိုက်မည်အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

"ဟားဟား .. ဆရာ တပည့်လုပ်နေရင် ဒီလိုမှပေါ့ကွ ကဲကဲ မင်းကို ဒီနေ့ဂုဏ်ပြုတဲ့သဘောနဲ့ သဘောရှိ သောက်စမ်းကွာ . သောက်စမ်း ကြင်စိန်သူကို ကောင်း ကောင်းပြုစုနော် မင်းစိတ်ထဲမှာ ဒီနေ့ကစပြီး လင်တော်မောင် တစ်ယောက်ရပြီလို့သာ မှတ်ပေတော့ကြင်စိန် .."

"ကျေးဇူးပါဘဲ . ဆရာကြီး"

"ကဲသောက်ပြီးတဲ့အခါကျတော့လဲ ဟိုမှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်၊ ခေါင်းမာနေတယ် ကြားတယ် အဲဒါ မင်းကို နှစ်ယောက်သွားပြီး ကူလိုက်ပါဦးကွာ .."

"ဟာ .. စိတ်ချဆရာကြီး ဒါမျိုးဆို မိုးလေးက အကြိုက်ဘဲ မိုးလေးနဲ့ကျွရင် ပျော့သွားစေရမယ် .. စိတ်သာချ .. ဟဲဟဲ"

"ဒါမှ ငါ့တပည့်ကွ .. ဟားဟား ဟား .."

××××

"တဲ ကိုမိုးလေး ခင်ဗျားလုပ်ရမှာက ဒီအခန်းထဲက ငွေ့ဝေတဲ့ဗျ။ ဒီကောင်မက အခုထိ စိတ်မြဲနေသေးတယ် ..၊ ဒေါ်အေးလေ ခေါင်းမာနေသေးတယ်ဆိုပါတော့ဗျာ .. ဟဲဟဲဟဲ .. တဲ ..ကြည့်လုပ်စမ်းပါဦး"

ဆင်ကြီးမြှသော အခန်းထဲသို့ ကြည့်လိုက်သော အခါတွင်မူ အသက် (၁၈)နှစ်လောက်ရှိမည်ထင်ရသော မိန်းမပျိုလေး တစ်ဦးမှာ အင်္ကျီများ စုတ်ပြတ်လျက် တသိမ့်သိမ့်ငိုကြွေးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

"တဲ ကြင်စိန့် မင်း အရင်ဝင်ပြီး နူးတာကောင်း သိမ်မယ် ..ပြီးမှ ငါဝင်လာမယ်"

"အေး ဟုတ်တယ် မိုးလေး မင်း အကြံကောင်း တယ်ကွ .."

အတန်ငယ်ကြာသွားသောအချိန်တွင်တော့ ကြ
စိန်သည် ပြန်၍ထွက်လာ၏။ သူမသည် အတော်ကလေး ဝ
ပန်းလာဟန်တူကာ ကျွန်တော်တို့ကို မြင်သောအခါတွ
သူမ၏ မျက်နှာကို ရှုံ့လိုက်ပါသည်။

"ဘာလဲ ကြင်စိန် .. အကြံမအောင်ဘူးလား"

"အောင်ပါတယ်တော် အောင်ပါတယ် .. ဒီကော
မ ပြောရတာ သိပ်အာညောင်းတယ်ရှင့် .. အာညော
ခံရမဲ့အစား ဝါးမြောင်နဲ့ နာနာကလိပြီး ခိုင်းလိုက်ရ
ပြီးတာဘဲ .."

"အေး ဟုတ်တာဘဲ . ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ချော့ချေ
ပြောနေတာက လဲ သူ့ကို ညှာတာတဲ့ အနေနဲ့ .."

"ဟား ဟား ဟား အညှာတာတာလဲ ကျုပ်တို့ တုံးဂ
နော ရှင်တို့ ညှာလို့လား ခုမှ ညှာသလေး ဘာလေးနဲ့"

ကြင်စိန်တုံးကလဲ ဆင်ကြီးတို့ကပင် ပထမဆုံး ဖျ
ဆီးလိုက်ဟန်ပင်တူကာ၊ ကြင်စိန်သည် ထိုစကားပြောသော
အခါတွင် ဒေါသသံလေးပင် ပါလာသည်ကို ကြားရပါ၏။

"တဲကွာ ဒါကတော့ အခြေအနေရ ဖြစ်သွားတာဘဲ
တဲတဲ ဟန်ကျခဲ့ရင် ကျုပ်သွားမယ်"

ကျွန်တော်က ကြားဝင်၍ ပြောလိုက်ပါသည်။

"ဝင်ပါတော် ကျမက နင့်ကိုလင်ပေးစားမလို့
သိလား သူနဲ့ ပေါင်းရမယ် သူက ဗိုက်ဆံတော်တော်လဲချမ်း

သာတယ်၊ ရုပ်လဲချောင့်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်"

ကျွန်တော်သည် ခပ်မောမောတုံးကလို မဟုတ်တော့
ဘဲ ခေါင်းမှ ဆံပင်ကို ကျကျနနဖီးကာ အဝတ်အစားများ
သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဝတ်ဆင်၍ ကောင်မလေးရှိသည့် အခန်းထဲ
သို့ ဝင်သွားပါတော့သည်။

သူမသည် ကောင်မလေးဆိုသော်လည်း အပျိုကြီး
ပါးပါး ဆံတောက်ထားကြီးနှင့် တင်သားကြီးများနှာ
ထားလျက် ရင်သားများက ဖွံ့မှက်စရာကောင်းလောက်
အောင် စွင့်ကား ဖွံ့ထွားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

အိမ်အနေအထားမှာ ထရံကာ ဓနိမိုးလျက်
အခင်းမှာ သစ်နှိုင်း အင်သားများဖြစ်ပြီး တိုင်မှာ ဖျဉ်းက
တိုးတိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ၃ ပင် ၂ ခန်းဖြစ်၍ တော်တော်က
လေး ကျယ်ပါသည်။

"ကြွ"ကနဲ မြည်သံကြောင့် တဖက်သို့ ဦးခေါင်းလေး
နှစ်လုံးထောင်ကာ မျက်လုံးကလေးများ မှေး၍ ခေါင်းက
လေးမှာ ဦးခေါင်းထိပ်ပေါ် ငိုက်ကျရင်းက မျက်ရည်များ ပါး
ပေါ်သို့ တလိမ့်လိမ့်စီးကျနေသည့် အလှမယ်လေးက ခေါင်း
ထောင်ကာ ကြည့်လိုက်သည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

သူကလေးမှာ ကျွန်တော့်ကို မြင်သောအခါ ရုတ်
တရက်ခေါင်းထောင်ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေပုံလည်း ရပြီး
ကျွန်တော်က ပြုံး၍သော မျက်နှာကို အစွမ်းကုန်ဟန်ဆောင်

လားကွာ ..။

"နံမယ်လေးက ဘယ်လိုခေါ်လဲကွယ့် ငါကပဲဒူးက
ဘဲ ဒီက အစ်ကြီးက မင်းကို ဒိန်းမလေးစားမယ်ဆိုပြီး
ခေါ်လာတာဘဲ သူကမင်းကို သနားပြီးမင်းကိုခေါ်လာတဲ့
လူတွေကို ကြေနပ်အောင် ငွေပေးပါဆိုလို့ ငါပေးခဲ့ရတာပဲ
ဒီတော့မင်းဘာမှ မပူနဲ့ ဟုတ်လား မင်းကို ငါတတ်နိုင်သ
လောက် ကယ်တင်ပါ့မယ်ကွယ် "

ကျွန်တော်က ထိုသို့ ကြင်ကြင်နာနာပြောလိုက်လေ
သောကြောင့် သူကလေးမှာ အတော်ယုံစားသွားဟန်ရှိပြီး
ဖြူကနဲ ကျွန်တော့်ခြေသလုံးကို ဖက်၍ တရှိုက်ရှိုက် ငိုပါလေ
တော့သည်။

"အကိုကြီးရယ် ကယ်ပါ၊ ကျမကို မတရား ဒီကလူ
တွေကခေါ်လာပြီး မတရားကျင့်ခဲ့ပါတယ် .. အကိုကြီးကယ်
ပါနော် အကိုကြီးကို အားကိုးပါရစေ အကိုကြီးရယ်"

"တိုးတိုးကွဲ့ တိုးတိုး ဒါယောက် သူတို့က မင်းကို မတ
ရားကျင့်လိုက်တယ် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်အကိုကြီးရယ် .. ဒီကနေ့ပါနဲ့ဆိုရင်
(၃)ကြိမ်တောင်ရှိသွားပါပြီ၊ တကြိမ်တော့ အောင် .."

"မင်းမှာလဲ ဒါဏ်ရာတွေနဲ့ပါလား"

"ဟုတ်ပါတယ် အကိုကြီးရယ် .. ကြာပွတ်နဲ့လဲ
ရိုက်တယ်၊ ဓါးနဲ့လဲဆွတာဘဲ၊ ကျမက သေပါစေ ခံဘူး"

"အကိုကလဲ ဒီလိုသတ္တမျိုးမှ ကြိုက်တာ ဒါပေမဲ့
ညီမလေးနဲ့ အကိုကြီး တကယ်ချစ်ကြိုက်သွားကြောင်းကို
သူတို့မြင်အောင်ပြုမှ ဖြစ်မှာ သူတို့က ကစေ့ကစောင်း ချောင်း
ကြည့်နေတာ၊ ဒါမှဘဲ ညီမလေးကို ကယ်နိုင်မှာကွာ"

"ဟင် .."

သူကလေးမှာ အတော်ပင် ရှက်သွားဟန်ဖြင့် ခေါင်း
ငုံ့ပစ်လိုက်ပါသည်။ သူလေး၏ ရုပ်မှာ နီနီတုံ မြင့်တုံဖြစ်
နေပါသည်။

"နာမယ်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"သွယ်လို့ အကိုတောက်ခေါ်ပါတယ်၊ နံမယ်အရှည်
ကတော့ နှင်းသွယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်"

"အကိုကြီးကတော့ သွယ့်ကို မြင်မြင်ချင်းဘဲ ချစ်နေ
ပြီ၊ အကိုကြီးသွယ့်ကို ငွေနဲ့ပေါက်ပြီးကယ်မယ်နော်"

ကျွန်တော်သည် သွယ်၏ လက်လေး တဖက်ကို
ဆုပ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ သွယ်သည်ကျနော်၏ ယဉ်ကျေး
ဖွယ်ရာ အပြုအမူကို လက်ခံလာဖြိမ့် ငြိမ်ငြိမ်ကလေးဘဲ ရှိနေ
ပါတော့သည်။

"ဇာတိက ရွာဘယ်ကလဲ"

"ပဲခူးကပါ အကို"

"အော်ဟုတ်လား .. ဒါဆို အကိုကြီးတို့ နယ်က
ပါဘဲလား.."

သွယ်သည် မျက်လုံးလေးများ အရောင်လဲ့လာခဲ့ချေပြီ။ ကျွန်တော်သည် သွယ်ကို စကားများပြောရင်း ဘသူကလေး၏ ပခုံးများပေါ်သို့ လက်တင်ပြီးနောက်တွင် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးအား ရင်ခွင်တွင်းဆွဲယူလျှက် သွယ်၏ ပါးမို့မို့လေးကို မွှေးလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက်တွင် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကို စုပ်ယူလိုက်သည့်တိုင်အောင်ပင် သွယ်မှာ ငြိမ်သက်လျှက်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သွယ်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်လှဲချလိုက်ရင်း သူမ၏ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ကျွန်တော်၏ ရင်ဘတ်ကျယ်ကြီးဖြင့် ဖိကပ်ထားပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် သွယ်သည် မျက်ရည်များ တစိမ့်စိမ့် ကျဆင်းလာသည်ကို တွေ့ရပါသေးသည်။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်ကိစ္စ အောင်မြင်ရေးကို အဓိက ထားလျှက် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

"သွယ့်ကို သနားပါ အကိုရယ်"

"သနားတာမှ အကို့ရဲ့ အသဲနှစ်လုံးတွေ ကြေတဲ့အထိ သနားတာပါဘဲသွယ်ရယ် .. ဘာကြောင့် ငိုရတာလဲဟင် .. အကိုနဲ့တွေ့မှဘဲ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေစမ်းပါ .. အချစ်လေးရယ်"

ကျွန်တော်သည် သွယ်၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို တအား ကုန်ခိုင်ရုံ စုပ်ယူထားကာ သွယ်၏ ရင်က အတုံ့ပြင်းထန်လာ

စေရန် အတွက် သူလေး၏ ကာမလေလုတ်များရှိရာသို့ တချီး တခု နှိပ်ကာ နှိုးဆွနေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် သူမ၏ အင်းကျီရှိ အပေါ်ဆုံး ကြယ်သီးလေးများကို တလုံးပြီး တလုံးဖြုတ်ကာ ကျွန်တော်၏ ဒူးခေါင်းတဖက်က သူမ၏ ဖွံ့ဖြိုးသွယ်လျှလှသော ပေါင်တန်ကြီးပေါ်သို့ တင်ချိတ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ရင်သားမို့မို့လေးများ၏ ထိပ်မှ နို့သီးနီရဲရဲလေးများကို ရွရွလေး ပွတ်ပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ အပြုအမူများမှာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ကြီးမဟုတ်ဘဲ သူကလေး၏ အလိုဆန္ဒကို လိုက်လျောရာက ကိုယ်လိုချင်သော ဆန္ဒမီးကို လွယ်လွယ်နှင့် ရောက်လာစေရန်အတွက် ဖန်တည်းယူသော နည်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

သူမ၏ရင်သားဖြိုးဖြိုးလေးမှတဆင့်ပင် ကျွန်တော်၏ လက်တွေမှာ အဖြေးကလေး အောက်ဖက်သို့ ဆင်းသွားတော့ကာ သူမ၏ ဝမ်းပြင်သားလေးကို ခပ်ဖွဖွလေး ပွတ်သပ်ပေးနေမိပါ၏။ ဒါတင်မကသေး သူမ၏ ဝမ်းပြင်းသားကလေးဆီမှသည် တဖြေးဖြေးအောက်ကိုဆင်းကာ ဆီးခုံ မောက်မောက်လေးကို နေရာတမ်း ပွတ်သပ်ထိုးဆွနေရင်း ဖြုတ်ကနဲနေအောင် သူလေး၏ သရက်ထည် အနီးတွင် အစိမ်းပွင့်ဖေါ်ထားသည့် ထဘီလေးအား လက်ညှိုးနှင့် လက်မ ညှပ်ကာ ဖြုတ်ကနဲ ဆွဲ၍ ချွတ်လိုက်ပါတော့သည်။

အမွှေးနုံစိမ်းစိမ်းလေးများနှင့် စောက်ဖုတ် ပေါင်း
ပေါင်းလေးသည် ဝင်းကနဲ ပေါ်ထွက်လာသည်နှင့် ကျွန်တော်
၏ လက်က စောက်ဖုတ်လေးကို အုပ်ကာ ဖွဖွလေး ပွတ်ရင်း
အကွဲကြောင်းလေးကိုလည်း နှုတ်ခမ်းစပ်တစ်လျှောက် စုန်ကာ
ဆန်ကာ ပွတ်ပေးနေတော့၏။

သူမသည် စောစောကထက်ပို၍ အရည်ပျော်လာ
ပုံဖြင့် အထက်သွားနှင့် အောက်နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို တအား
ကိုက်ထားပြီး သူမ၏ ရှေ့ရင်ကုံးလေးမှာလည်း နိမ့်ချီ မြင့်ချီ
နှင့် လှိုင်းတသလို ပို၍ပို၍ မောက်လာပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် အချိန်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ သူမ၏
စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားလေးမှတဆင့် အသာလေး ကျွန်
တော်၏ လက်ညှိုးကိုသွင်းကာ အရေတထူး စောက်စေ့ အ
ဘက်လေးကို တရွရွ ပွတ်သပ်ပေးလိုက်သောအခါတော့
ဟင်းဟင်း .. ဟင်းဟင်းနှင့်ပင် သူမသည် အံလေးကြိတ်
ရာမှ ပွင့်ထွက်လာပါတော့သည်။

ထိုအခါတွင်တော့ ကျွန်တော်၏ ပုဆိုးကွင်းမှ လီး
တန်ကြီးသည်လည်း မာတောင်၍ လာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကျွန်တော်
သည် သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ တကိုယ်လုံးမှောက်ချလိုက်ရာ
က ဒွင့်ဒွင့်ကားကား တင်ပါးကြီးများကို ဆုတ်ကိုင်လိုက်
တော့၏။

သွယ်မှာမူ မျက်လုံးတွေကို စုံမှိတ်ကာ ကျနော် ပြု

သမျှ နုတော့မည့် အသွင်က ထင်းထင်းကြီးပေါ်နေပြီ၊ ဖြစ်
ရာ သူမ၏ ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကို ဖြဲကနဲ ခွဲဖြောက်လျှက်
ကျွန်တော်က သူ့ပေါင်ကြားဝင်ကာ ထိုင်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်
၏ လီးတံကြီးကို သူမ၏ ပေါင်းအစ်နေသော စောက်ပတ်ဝ
တွင် တေ့ထောက်ကာ ဆိပ်ဖူးမြုပ်ရုံသွင်းလိုက်တော့၏။

"အင့် .. ဟင့် .."

ထို့နောက်သူမ၏ စောက်ပတ်ဝလေးကို ကျွန်တော်
သည် လီးကြီးထိပ်ဖူးဖြင့် လှုပ်ရှားကာ နှိုးဆွနေတော့ရာ
သွယ်၏ တင်ပါးကြီးများက အားမလိုအားမရ လှုပ်လှုပ်ရွရွ
ဖြစ်လာပြီး . . "အကို . အကို" ဟုပင် အသံလေး ညင်း
ညင်းနှင့် အံကလေးတင်းကာ ထွက်ပေါ်လာပါတော့သည်။

ကျွန်တော်ကလဲ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို ငုံထားပြီ
သည့်တိုင်အောင်ပင် လက်များကို တရွရွဖြင့် သူမ၏ ရင်သား
များကို ကိုင်ဆွရင်း ကျွန်တော်၏လီးတန်ကြီးကို သူမ၏
စောက်ပတ်ထဲသို့ လျှောကနဲပင် ဖိသွင်းလိုက်ရပါတော့သည်။

သွယ်ခမျာမှာလည်း ကာမရေတွေ ကြွနေပြီမို့
သူမ၏ စောက်ပတ်လေးထဲတွင် ကာမရည်လေးများဖြင့် စို
စွတ်ကာ ရှိနေသည့်အတွက် ကျွန်တော်၏ လီးတန်ကြီးမှာ
သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ချောမွေ့စွာဖြင့် တစ်ဆုံးဝင်၍ သွား
ပါတော့သည်။

ထိုအခါတွင်တော့ သူမခမျာမှာလည်း တင်ပါးကြီး

တွေ ကော့တက်လာသဖြင့် ကျနော်ကလဲ ခပ်သွက်သွက်
မိ၍ မိ၍ လိုးပေးနေတော့၏။

"အ .. ဟင့် . အကို .. ဟင်း .. ဟင်း"

သွယ်မှာ မျက်စိရလေးများ မိတ်ထားရင်းက သူမ၏ လက်လေးများဖြင့် မချင့်မရဲ ဖြစ်လျှက် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို အားမလို အားမရ ပွတ်သပ်နေပါတော့သည်။

အရှိန်ရလာပြီဖြစ်သည့်အတွက် ကျွန်တော်ကလည်း သူမ၏ ပုခုံးလေးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆောင့်ကာ ဆောင့်ကာလိုးနေချိန်မှာပင် သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲမှာလည်း အရည်များသည် အဆမတန် စိမ့်၍ ထွက်နေပြီဖြစ်၏။

"ချစ် . ချစ် . ချစ်လိုက်စမ်းပါ အကိုရယ် သဘောရှိ ချစ်လိုက်စမ်းပါ .. ဟင်း .."

သွယ်သည် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ကော့ပျံတက်လာရင်းက တဖွဖွပြောရင်း ကျွန်တော်၏ ခါးကို သူမ၏ လက်လေးများဖြင့် တင်းတင်းရင်းရင်း ဆွဲဖက်လိုက် ၏။

အခြေအနေကို သဘောပေါက်လိုက်သော ကျွန်တော် ကလဲ သွယ်၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ကျစ်ကျစ်အောင် ကြုံး၍ဖက်လိုက်ရင်း အားသွန်ကာ အဆုံးကျ ဆောင့်၍ လိုးပစ်လိုက်ပါလေတော့သည်။

xxxxx

ဆရာဦးကုတ်သည် ကျွန်တော့်ကို လက်ခွဲတော်ခန့်လိုက်ပြီဆိုသည်နှင့်ပင် ကြင်စိန်ဆိုသော ကောင်မလေးကို အပိုင်ပေးလိုက်သည့်အပြင် ဆင်ကြီးပင် မသိမ်းသွင်းနိုင်သော နှင်းသွယ်ဆိုသည့် ကောင်မလေးကိုပင် ကျွန်တော်သည် အောင်အောင်မြင်မြင် ဖတ်သွင်းနိုင်ခဲ့လေပြီဖြစ်၏။

"နှင်းသွယ်"

"အကိုကြီး"

"ဒီနေ့ည အကိုကြီးတို့အိမ်ကို တရုပ်သဌေး ကလေးတစ်ဦးလာမယ်တော့ မင်းတတ်နိုင်သလောက် ချူပေတော့ကွာ"

"အကိုကြီးရယ် ဒါနဲ့ ကျမကို ဖြန့်လွှတ်မယ်ဆို အခုဆိုရင် အကိုကြီးအလိုကို ကျမလိုက်နေရပြီမဟုတ်လား အကိုကြီးရယ်"

"လာစမ်း နှင်းသွယ်"

ကျွန်တော်က မျက်လုံးပြူးကာ ခေါ်လိုက်သောကြောင့် နှင်းသွယ်ဆိုသည့် အပျိုရည်ပျက်ကာ ဖါဘဝကို အသစ်စက်စက် ရောက်ရှိလာလေသော မိန်းမပျိုလေးမှာ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့်ပင် ကျွန်တော့်၏ထံသို့ တိုးကပ်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ညာဘက်လက်ကို အပေါ်သို့ ဆွဲကာ အောက်သို့ အရှိန်ပြင်းပြင်းလွှတ်ချလိုက်သဖြင့် ဖြန်း

တနဲ့ ဟူသောအသံဖြင့် အဟု အောင်မလေး အကိုကြီးရဲ့ ဟူသော အသံနှင့် ခွေခွေကလေး ပုံရက်သားလဲကျသွားသော နှင်းသွယ်ကိုတွေ့လိုက်ရပါလေသည်။

ထိုသို့တွေ့လိုက်သည့်တိုင်အောင်ပင်ဘယ်လိုမှ သနားညှာတာခြင်း အလျဉ်းမရှိသောစိတ်ဖြင့် ..

"ဟေ့ . ထစမ်း" ဟု ခေါ်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း လက်ကို ဆွဲထူလျှက် အတိုင်နိုင်းလိုက်ပါသည်။

နှင်းသွယ်လေးသည် ကျွန်တော် ရိုက်လိုက်သော ဒါဏ်ကြောင့် ပါးကလေးတခြမ်းညိုကာ မျက်ရည်တွေပင် ဖုလျှက် ထဘီလေးမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကျွတ်ကျလျှက် ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်က ထပ်မံပြီး နှင်းအင်းကျီတွေချွတ် စမ်း ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ ကျွန်တော်က အမိန့်ပေးလိုက်သည့် အတိုင်းပင် သူမရင်မှာ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့လေးနှင့် အပေါ်အင်းကျီတွေကို ချွတ်ချလိုက်ရာ- ထူးထူးခြားခြား လည်ပင်းကွင်းကြိုးလေးတစ်ချောင်းဖြင့် ဆွဲထားလေသော ရွှေလက်စွပ် လေး တကွင်းကို ကျွန်တော်က တွေ့လိုက်ပါသည်။

"အမယ် .. မင်းမှာ ရွှေလက်စွပ်တွေ ဘာတွေ တောင် ဝတ်ထားတာကိုး၊ ဒို့ဆီရောက်ရင် လူတင်မကဘူး ပါတဲ့ပစ္စည်းလဲ ပိုင်တယ်ကွ .."

ဟူသောအပြောဖြင့် ဖြုံးကနဲ လက်စွပ်ကို ဆွဲဖြုတ်

လိုက်ရာ လက်ထဲတွင် ကြိုးကလေးပြတ်၍ ပါလာခဲ့ပြီး နှင်းသွယ်မှာ ကမန်းကတန်း ထိုလက်စွပ်လေးကို လိုက်၍ လုလိုက်ပါသည်။

"ကိုကြီးရယ် .. ကိုကြီးပြောသမျှခံပြီးပေးပါတော့ပါ အကိုကြီးရယ် .. ဒီလက်စွပ်ကလေးကိုတော့ ကျေးဇူးပြုပြီး ပြန်ပေးပါ၊ အကိုကြီးရယ် . ဒီလက်စွပ်လေးဟာ ကျွမ ငယ်တုန်းက လူတစ်ယောက်ပေးခဲ့တာပါ အကိုကြီး ရယ် .. သနားပါနော် .."

"ဘာ .. ဘာ နင်ငယ်တုန်းက လူတစ်ယောက်ပေးခဲ့တာ ဟုတ်လား ဟား . ဟား နင် ရှုတ်ဘူးလား"

"ဟုတ်ပါတယ် အကိုကြီးရယ် ဒီလက်စွပ်လေးကြောင့်ပဲ ကျွမ အရှုံသာမှ ကျွမ လူကောင်းပြန်ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ အကိုကြီးရယ် .."

"နင် . နင် . ဒီလက်စွပ်ကို ဘယ်ကရတာလဲ"

"နေရာတော့ ဘယ်နယ်ဆိုတာ မမှတ်မိပါဘူး . ရထားပေါ်မှာပါ အကိုကြီးရယ်"

ကျွန်တော်၏ ရင်မှာ ဒိန်းကနဲ ဖြစ်သွားပြီး နှင်းသွယ်ထံမှရသော လက်စွပ်ကလေးကို သေချာစွာကြည့်လိုက်မိ၏။

ထိုသို့ကျနော်က ကြည့်လိုက်ခြင်းအတွက်လည်း ကျွန်တော်၏ စိတ်တွေမှာ ပို၍ရှုပ်ရှားကာလာပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်သူကလေးထံမှရသော လက်စွပ်ကား ကျွန်တော် ကျောက်တင်ရေးဖြင့် ထွက်ခါပြုရင်ကာ အရွယ်မ လေးဖားမသနဲ့သော လက်စွပ်ကလေးသာတည်း။ လက်စွပ် ကလေး ညောင်ရွက်ပုံပေါ်တွင် "အေး"ကိုရေးထိုးထားခြင်းက လည်း အထင်အရှားဖြစ်နေလေတော့ရာ ကျွန်တော်၏ ခေါင်း ထွေမှာ ချာချာလည်၍ သွားရပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် ဆရာတုတ်သည် ဆေးပြင်းလိပ် ကြီးခဲ၍ တံခါးဝတွင်ရောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ကျွန်တော်၏ လှုပ်ပုံ ကိုင်ပုံကို ကြည့်ကာ သူသည် အတော်သဘော ကျနေ၏။

"အိမ်း ဒီလိုမှပေါ့ မိုးလေးရ ဖိုလူတွေထဲမှာတော့ မင်းက အပြောင့်ဆုံးဘဲပေါ့ ကဲကဲ ငါသွားဦးမယ်"

ဆရာတုတ်ထွက်သွားတော့ ဆင်ကြီးကပါ နောက် က လိုက်၍ပါသွားတော့၏။

"ဟဲ့ကြင်စိန် ဂုရုမလာစမ်း၊ နွားသွယ်ကို မေး လိမ်းပြီး အင်းကိုအဝတ်အစား အသစ်တွေလဲပေးစမ်း၊ ဟဲ့ အခန်းထဲကို ခေါ်သွားပေတော့ . ."

ကျွန်တော်သည် စိတ်မချမ်းမသာစွာဖြင့်ပင် ဂုလား ထိုင်ပေါ်ကိုပက်လက်လှန်ကာ လှဲချလိုက်ပါသည်။ မှန်ပါ သည်။ ကျွန်တော်သည် အကယ်ပင် နွားသွယ်လေးကို ဖူတ် ဆီပြုခဲ့ပါသည်။ ဖါမေ့ အခြားသူများနှင့်တော့ လက် မထွန်

ခဲ့သေးပါ။ ကျွန်တော့်အဖို့တွင် အချိန်မလွန်ခင် သူ့ကို ကယ် တင်ရမည်။

ကျွန်တော်ပေါ်ပြူလာသော အချိန်တွင် သူလေး သည် အရွယ်မသေးသေးပင် ကျွန်တော့်အား ယောင်းကြီးခံများ ကို ဝေဒနာထက်သန်စွာဖြင့် ကျေပွန်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

သူကလေး၏ကျေးဇူးကိုတော့ ကျွန်တော်သည် ဆပ် ရပါမည်။ ကြီးကျယ်လှသော ဥစ္စာရှိနေရာတွင် သူ့ကို မျှော်မှန်းနိုင်သောသဘောထားမျိုး၌ အရောက်မခံလိုပါချေ။

ကျွန်တော်သည် လူဆိုးတစ်ယောက်ဖြစ်လင့်ကစား လူသားတစ်ဦး၏ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော အသဲနှလုံးကတော့ ရှိနေပါသေးသည်။

နွားသွယ်လေးလွတ်မြောက်ဖို့ ကိစ္စမှာတော့ ကျွန် တော်၏ လက်ထဲတွင်ပင်ရှိနေပါသည်။ သူကလေးလွတ် မြောက်ရေးအတွက် ကျွန်တော်နှင့်ဆင်ကြီးတို့သည် တိုက် ကြ ခိုက်ကြ သတ်ကြရပါလိမ့်မည်။

နွားသွယ်လေးကို သူတို့ကခေါ်ခဲ့သော် လာကြီး ညဉ့်ကာ ထဲကိုရောက်နေကြီးရာတွင် သူတို့ကိုယ်တိုင် အပေါ်အဲကြ နေစဉ် ကျွန်တော့်တပ်ပါးလွှတ်အသကောင်းသားအဖြစ် အနိုင်တိုက် ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အစီအစဉ်ကောက်ကြီးအား တခြေ ဖြေနိုင့်ရန်စိတ်တွင်ထားခဲ့ရသည်ကလွှဲ၍ ဘာမျှ မတတ်

နိုင်ပါချေ။

အခန်းထဲမှ ကြင်မိနေသည့်ထွက်လာပြီး နောက်ဖေး ဖက်သို့ဝင်သွား၏။ ကျွန်တော်သည် ထိုင်ရာမှထကာ အခန်း သို့ လျှောက်လာပြီး အခန်းဝတွင် ရပ်လျက် အတွင်းသို့ ကြည့်လိုက်၏။

ပုံပုံလေးထိုင်နေသော နှင်းသွယ်သည် ကျွန်တော့် ကိုမြင်တော့ ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် မော့၍ကြည့်နေ၏။ သူမ၏ မျက်လုံးအိမ်များထဲတွင် မျက်ရည်လေးများမှာ ဝဲနေ၏။

ကျွန်တော်သည် လက်ထဲကလက်စွပ်လေးကို တချက် ညှိချက် ဆွဲလိုက်ပြီး နှင်းသွယ်ထံသို့ပစ်ပေးလိုက်ရာ လက်စွပ်လေးသည် ထိုင်နေသော နှင်းသွယ်၏ ပေါင်ပေါ် သို့ကျသွားရာ လက်စွပ်မှန်းသိသည်နှင့် သူမသည် နားမလည် နိုင်စွာ ကျနော့်ကို မော့ကြည့်လိုက်၏။

"သေသေချာချာ သိမ်းထား မပျောက်စေနဲ့"

ကျွန်တော်က ဒါဘဲပြောကာ အခန်းဝမှ လှည့်၍ ထွက်ခဲ့တော့၏။

xxxxx

ဦးတုတ်သည် ကျွန်တော်နှင့်အတူ ရှမ်းလမ်းထိပ် အ ရက်ဆိုင်လေးတွင်နေဝင်မိုးချုပ်ချိန်လေးတွင် စကားပြောရင်း အရက်သောက်နေ၏။ ယနေ့ညတွင် ရှုံ့ယပကောင်မလေး

တစ်ဦးကို ထိမ်းလို့ရှင်ကြောင်းပြောပါလေသည်။

ယနေ့နှင်းသွယ်ကိုလည်း လက်သင့်အရာရှိ (၂)ဦး အား လာဘ်ထိုးမည်ဟုပြောရာ ကျွန်တော်က နှင်းသွယ် နှင့်ပတ်သက်၍ အခုအချိန်တွင် မပြည့်သေးသော ရှေ့အ အချိန်အခွဲထားရန် ပြောရာ ဦးတုတ်မှာ ပြုံးကာ မျက်နှာလေး ညှိုးမဲ့လာလျှက် . . .

"ဘာလဲ . . ဒီကောင်မကို မင်းကမှား မက်နေ သလား . ."

"မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကို ညနေရက်ရှိပါသေးတယ် ဒီ ကောင်မလေးဟာ အပြင်ထုတ်သို့မရသေးဘူးဗျ။ နားလည် လား၊ ဒီကောင်မလေး မိဘတွေက အစိုးရ အရာရှိတွေ ဖြစ်တဲ့ အကြောင်း ကျုပ်က သေသေချာချာ စုံစမ်းပြီးပြီ သိလား၊ အခုနိုင်လုံး ရှောက်တျူကွန်မယ် ကျုပ်က မင်းကို ဒါသိပ်ချစ်တယ် အတည်ပေါင်းသင်းမယ်ဆိုတဲ့ တော်တော် ယုံအောင်နေတာ သိလား . ."

ထိုသို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သောကြောင့်ပင် ဦးတုတ်၏ ညှိုးမဲ့နေသော မျက်နှာကြီးမှာ တုန့်တုန့်လှုပ်လှုပ် ကြီးပြုံးသွားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ အမှန်ကတော့ အစိုးရ အမှုထမ်းသားသမီးဆိုလျှင် ကောင်း အကြံအကျယ် စုံစမ်း မည်သို့ ရှောင်တကျနိုင်၍ ထိုသို့နေမျိုးအား အပြင်သို့မထွက်

နိုင်ရန် ထားတော်၏။

"ကောင်မလေးကို မင်းက ရိုက်သာရော ဘူက စိတ် မဆိုးဖူးလား၊ မင်းကို ခေါ်မှန်း သိနေပြီကွ"

"ဟုတ်တယ်လေ ကျုပ်ကလူကို မြန်လှမ်းထားတယ် ဒါလဲ စိတ်ညစ်လို့ရိုက်မိတာ၊ မင်းနဲ့ပါ မကြာခင် လက်ထပ် ကြမယ်လို့ ပြောထားတယ် ကောင်မလေးက ခုထိယုံနေတုံး ဘဲ၊ ဒါကိုဆင်ဖွားက မခေါ်မကောင်းကြံနိုင် ဘယ် ကောင်း မလဲဗျာ"

"ကဲ ဒါဆို မင်းနဲ့ ဆင်ကြီး အသော်တစ်ယောက် သွားရှာကွာ ဘုတာက နယ်ကိုဆင်းမဲ့ ထန်မ ချောချော ကောင့်တောင့်ကို ခွဲခဲ့ကွာ ဖွစ်ကားကို ယူသွားပော .. ပေါင်ရော ရှုံးရော တောင့်ပါစေ . ."

ကျွန်တော်သည် ကားသော့ကို ဦးတုတ်ဆီက ယူခဲ့ ပြီး ဆင်ကြီးကိုသာခေါ်ခဲ့၏။ ဆင်ကြီးကလဲ ဘယ်သွားမည်မသိ ထွက်အလာနှင့် ဆုံ၍ ကျွန်တော်က ဦးတုတ်မှာသည်ကို ပြောပြီး ထွက်ချိန်က "မင်းဘုတာကို အရှုံးသွားနှင့် ငါကောနေမှလိုက်ခဲ့မယ်၊ ကိုကို မှတ်မိတဲ့လူရှိရင် တည့်တုံ့ အလုပ်တွေရင် မကောင်းဘူး"ဟု ပြောရာ ဆင်ကြီးကလဲ ကျွန်တော်၏ အစည်းအရုံးကို သိသည့်အတိုင်း ယုံကြည်၍ သူတာဝန်းတည်း ထွက်သွားတော့၏။

ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် ကားဖရိုင်ဘာကို ရှာရာ တော်တော်နှင့်မတွေ့ဘဲ (၁၅)မိနစ်လောက်မှတွေ့၏။ ကား သော့ကိုပေးရင်း လမ်းထိပ်က စောင့်နေရန်နှင့် ငါအရောက် လာမည်ဖြစ်သည်ကို ပြော၍ လွှတ်လိုက်တော့၏။

ပြီးလျှင် ကျွန်တော်သည် စိတ်ကူးထားသည့်အတိုင်း နှင်းသွယ်ကိုခေါ်ရန် နှင်းသွယ်ရှိရာ အိမ်လေးဆီသို့ လာခဲ့ တော့၏။

ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်မှ ရောက်ရသေး အထဲမှ အသံ က ထွက်လာ၏။

"မလှည်နဲ့ ကျမကို မထိနဲ့ .. အကိုနဲ့ ကျမက မကြာခင် ယူကြတော့မှာ .."

တုန်လှုပ်စွာ ပြောနေသော နှင်းသွယ်၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသည့် အခါမှသာ ကျွန်တော်သည် အခန်းထဲသို့ အတင်းပြေး၍ ဝင်သွားတော့၏။

နှင်းသွယ်၏ အဝတ်အစားတွေမှာ စုတ်ပြဲကာ သူမ၏ ရင်သားတွင် ကြီးမြွှ ခွဲထားသော လက်သွားလေး မှာ တန်းလန်းလေးဖြစ်လျှက် မီးရောင်ကြောင့်လက်တာနဲ့ ဖြစ်သွား၏။

ရှေ့ကိုသာ မဲ၍နေသော ဦးတုတ်၏ နံကြားသို့ ကျွန်တော့်၏ ခါးကြားထဲမှ ခါးပြောင်သည် လှည့်မြန်စွာ

ဖေါက်ထွင်း ဝင်ရောက်သွားလေတော့သည် ..။

“အမလေး .. ..”

နှင်းသွယ်၏ အလန့်တကြား အော်သံသာဖြစ်၏။ ဦးထုတ်ကာတော့ ဖော်ရန်ပင် မတတ်နိုင်လိုက်တော့ချေ။

ထွန်းတော်သည် နှင်းသွယ်၏ လက်ကို ဆတ်ကနဲ ဆွဲကာ ထူလိုက်ပြီး သူမ၏ လက်လေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုတ်လျှက် အလေးဆုံးတာနေရာသို့ .. ဦးတည်လျှက်သာ ပြေးထွက်ခဲ့လေတော့သတည်း ..။

xxxxx

ပြီးပါပြီ